

Reserapport: Pandita Ramabai Muktimission

21 -24 December 2015

För föreningen Barn och Framtid

- Allmänna observationer och konstaterande
- Korta svar på medföljande frågeställningar från Barn & Framtid
- Sammanfattning
- Översikt över Muktis brukade mark

Den förr så fridfulla lantliga byn Kedagaon – nu en del av det moderna storstadssamhället!

- Allmänna observationer:

Utveckling och modernisering på gott och ont, det blir verkligen tydligt vid besöken till Mukti!

Byn Kedagaon är ej klassat som jordbruksområde längre!! Från och med 20 december 2015 är området istället klassat som bostadsområde, förort till storstaden Pune. Detta resulterar i kraftigt höjda markpriser och för med sig att alla vill "ha en bit av kakan". I och med att Mukti äger mark på båda sidor om järnvägsstationen så har denna mark blivit ännu värdefullare, men det betyder också att priserna stiger på arbetskraft, det blir dyrare för Mukti att anlita byggare och företag i allmänhet för olika tjänster.

Villor och bostadskomplex har vuxit upp som svampar runt stora delar av Muktis markområden. Anledningen till den nybyggda stora muren blir uppenbar! Men ca 2 kilometer mur återstår att bygga för att hålla oönskade gäster utanför och skydda barnen. Med nya bostäder och många fler människor blir följden fler företag/butiker, skolor osv. På några få år så är det helt plötsligt konkurrens om mark, vatten, el, arbetskraft, bygglov parkeringsplatser osv...

Och med många fler människor in på knuten- hur ska då Mukti klara av att hjälpa, utbilda och skydda 100-tals flickor/kvinnor? Murar, övervakningskameror, nybyggda och moderna skolor exempel på åtgärder som vidtagits.

Det som slår mig är att samhället förändras snabbare än vad Mukti helt hinner med. Intrycken jag fick var att väldigt stora delar av resurserna går till att upprätthålla fungerande relationer med de styrande organen, myndigheter och olika företag man anlitar. Kvalitetskraven har höjts ordentligt vilket i sig är bra, men för Mukti som inte befattar sig med mutor blir det tufft att hålla takten.

Det viktigaste då? Barnen !! De mår bra, lever i en trygghet och harmoni som vi kan vara stolta och jättegglada över! Och de som ev inte skulle må bra hjälps i så stor utsträckning man kan, med kärlek, tålamod och utbildad personal inom psykologi. Handikappade barn inkluderas i största utsträckning också, och min upplevelse är att man tillsammans, barn som vuxna tar hand om dessa barn med speciella behov.

De äldre barnen är fantastiskt duktiga på Engelska, en verklig utveckling utifrån mina tidigare besök. Men det klassiska Indiska ineffektiva arbetsförhållandet råder fortfarande. Balansen mellan att alla har ett värde/uppgift och att driva saker framåt på ett effektivt sätt – väger helt klart över på sidan att alla kanske har en liten uppgift men till 90% inte har ngt att göra, förutom Lorraine och Anil som gör det mesta. De har jobbat både länge och hårt hos Mukti – 28 år-och har satt upp en 5-årsplan för att hitta nya förmågor som kan ta vid så de tryggt kan gå vidare med sina liv efter Mukti. Helst vill de hitta förmågorna internt, kallade människor som förstår och känner för Muktis arbete.

Lorraine Francis

Anil Francis

Korta svar på medföljande frågeställningar från Barn & Framtid

"Foto på barnen"

-Eftersom jag besökte Mukti precis innan julhelgerna blev det mest filmklipp från de olika aktiviteterna som arrangerades inför jul/julavslutning/national sports-day. Barn/lärare och personal hade helt enkelt fullt med allt annat än skolarbete, men uppträdde i fantastiska uppsättningar sång, dans och drama. Och som en av hedersgästerna förväntas man att sitta och ta in allt oavsett hur lång tid programmen håller på, allra helst att man också håller ett tal eller ber en lång bön!

"Dokumentera(foto) hur de bor, äter, sover, vilken är deras dagsrytm och vardagsrutiner ut?"

- Barnen bor som alltid uppdelade i "familjer" och just nu så finns 17 familjer på själva barnhemsområdet med 15-20 barn i varje familj. Bostäderna består av en sovsal, allrum, kök, tvätt/toa, hall och en liten täppa för att hänga kläder. Några av dessa bostäder hjälpte ju Barn&Framtid till med att rusta upp taken. Nedan är foton på en av familjernas bostad.

-När det gäller dagsrytm och rutiner så är det en självklar och viktig struktur som följs, men kanske kan vara någonting för nästa besökare att dokumentera under period utan storhelger.

”Klassrummen”

Barn & Framtid stöttade bygget av 2 nya klassrum med plats för 30 elever i varje rum, vilka nu står färdiga och i bruk- ett mycket lyckat samarbetsprojekt. Ca ett år har det tagit från idé, projektbeskrivning till insamling, byggstart och färdigställande!

"Gasklocka, solceller mm"

På grund av ledigheter, julfirande mm så var det svårt att få tid med kunniga ansvariga ledare att upplysa om de olika punkterna, föreningens egna insatser på dessa projekt bör efterforskas. Det som jag fick reda på var att Australien förmodligen kommer att göra en större insats kring solcellsanläggning efter lyckat projekt med solvärmevatten. De har färdigställt solvärmeanläggningen för varmvatten där storköket i Mukti får kokande vatten direkt i kran och kan koka ägg/grönsaker med detta soluppvärmda vatten. Det finns också fungerande solcellsdrivna belysningsanordningar!

"Mikrolån" – dessa projekt har jag under längre tid försökt få mer klarhet i, och det lilla nya jag fick reda på under besöket var att en kvinna fått mikrolån till att starta ett strykeri, strykgärn/strykbräda, samt en annan som startat skönhetsalong. Lydia store används ännu som ett positivt exempel på ett mikrolån. Men jag fick aldrig ta del av själva uppsättningen och resultat så här 2 år efter start. I övrigt var detta också som så mycket annat väldigt lite info att tillgå, på grund av jul-ledigheter och extra aktiviteter.

ÖVRIGT:

- Utbildningsmässigt är datautbildningen det enda jag hann att riktigt reflektera över, de har fina datasalar med datorer men i stort sett inga tecken på att de faktiskt användes. Bör följas upp ordentligt vid nästa inspektionsresa. En stor donation gjordes av Landrover/Jaguar i Indien som gav helt nya och jättefina skolbänkar till många av klasserna. De nya byggnaderna för högstadiel elever och gymnasieelever håller toppklass och har både bibliotek och laborationsrum.

- I och med nybyggnationer av olika fastigheter, murar och kombination med konkurrens från markexploatering i hela Kedagaon med omnejd gör att vattenbristen förmodligen är den största utmaningen! Vattnet borde ju prioriteras till att jordbruket och djurskötseln så att man mer och mer skulle kunna bli självförsörjande. Utmaningarna nu som jag tyckte mig urskilja var att det kan ligga för mycket fokus hos Mukti att expandera i skolkapacitet- detta innebär en eskalering av allt vilket resulterar i ännu mer behov av stöd/bidrag.

- I och med att nybyggnationer har mycket fler och större byggkrav så som hiss, parkering och säkerhet nu, så kanske man borde titta mer på att renovera de byggnader som redan finns och håller på att förfalla.

- Situationen kring motorvägsbygget har förbättrats till att kommunen nu har en dialog med Mukti och att en konkret förhandling pågår. Bland annat de många fredsmarscherna hade förmodligen en positiv delaktighet i vändningen!

- I och med att Mukti har så mycket outnyttjad mark borde fler projekt finnas inom markskötseln/jordbruket och framförallt finns behov av en traktor till. En ny traktor kostar ca 700 000 Rs

- Övriga stora utmaningar är den höga säkerhetsnivån på allting som krävs i större utsträckning samt att hitta kompetenta passande människor som vill/kan jobba hos Mukti under en längre period, gäller allt från lärare till sjukvårdspersonal till jordbrukspersonal.

- Gällande de faktiska kostnaderna per barn så ligger det på ca 3000 RS per månad för de mindre barnen, de äldre 4500.

- CARA- Central Adoption Research Authority- Adoptionstillstånd som få barnhem har standard nog att få, kostar pengar- men inte för Mukti! Mukti är en erkänd och känd partner i detta. Men ständiga utmaningar i och med den kristna värdegrunden Mukti har!

-Till sist så vill jag understryka att volontärinsatserna är stora från de olika stödjande länderna, främst då Australien. Detta är förmodligen det bästa sättet att skapa de bästa förutsättningar för att kunna utveckla Barn & Framtids möjligheter till bättre arbete/stöd för Mukti, att ha egna volontärer genom Barn & Framtid! Att samarbeta med den australiska föreningen är förmodligen det näst bästa!

Pandita Ramaba Muktimissions ordförande är själv ett "Mukti-barn" och jobbar till vardags inom rättsväsendet i Pune: Markas Deshmukh. Styreslen har tidigare fått ta del av videohälsning från honom.

Av David Rajesh Borg.
Vid tiden för uppföljningen tillika Barn och
Framtids barnhemsansvarig MUKTI Mission